

6. PARTES eadem, quæ in Chria.

7. DIVISIO
aliæ enim
sunt	1.	Exhortantes. ut: <i>Discite iustitiam.</i>	
		Dehortantes. ut: <i>Ne quis dextram inijcias.</i>	
		Enunciantes. ut: <i>Nulla calamitas sola.</i>	
		2.	Simplices. ut: <i>Temperantia robur animæ.</i>
		Compositæ. ut: <i>Vina Venusque nocent.</i>	
		3.	Probabiles. ut: <i>Honores mutant mores.</i>
3.	Veræ. ut: <i>Deum latere ne putes, quod dejeras.</i>		
	Hyperbolicæ. ut: <i>Homo homini diabolus.</i>		

8. PRAXIS eadem est, quæ Chriæ, excepto Exordio. Nescio enim, an ipsi contradicant sibi, qui, quæ est Chriam inter & Gnomen, differentiam alias statuunt ipsi, alias tollunt, quando in Encomio Gnomes Autorem laudari jubent. Rectius ergo in Encomio (1) laudaveris sententias in genere. e. g. Extant sententia quam plurimæ, ad mores juvenum formandos utiles; sed eminet præ multis illa: *Discite iustitiam.* (2) rem, quam commendantis e. g. Sunt equidem virtutes omnes suo dignæ encomio; sed nescio an temperantia post pietatem maxime Christiano sit commendanda. Certe si usum spectes, recte de ea dici posse censendum est: *Temperantia robur animæ.* Vel (3) desumi possunt à communibus exordiendi fontibus.

PROGYMNASMA V. CONFUTATIO.

- Circa V. Progymn. VII. not.
1. ORD.O. Facilioribus præmissis sequuntur difficiliora, quippe quæ demonstrationis præ se ferunt speciem, *Confutatio* & *Confirmatio*. Huic illa præmittitur, quia facilius est destruere, quam ædificare.
 2. ΕΤΥΜΟΛ. ΑΥΑΓΚΕΥΩΝ est ab ἀνακευάζω, subverto, destruo. Latine CONFUTATIO à furo, quod idem ac arguo. *Confutationem* dici, quod fuitiles reddat rationes adversarii, allusio est.
 3. ΣΥΝΘΕΣΙΣ. Græce ἀνακευών & ἀντιλογία. *Contradictio* vocatur.
 4. DEFINITIO. ΑΥΑΓΚΕΥΩΝ ἔστι ἀνατροπὴ πρὸς ἐναντίον τινος πραγμάτων.

CONFUTATIO EST REI PROPOSITÆ

EVERSIO.

5. OB-